

Francis Frangipane: "Nyt minä kiitän Herraa", osa1

[Francis Frangipane: "This Time I Will Praise the Lord"](#)

Emme selviä elämästä joutumatta kokemaan kärsimyksiä. Tuskat ja pettymykset ovat tässä maailmassa väistämättömiä. Mutta se, kuinka käsittelemme takaiskujamme, muovaa meidän luonnettamme ja valmistaa meitä ikuisuutta varten. Oma asenne on ratkaiseva tekijä siinä, miten suojassa olemme ristiriidoilta.

Riippumatta vaikeuksista, joita olemme kohdanneet, ja riippumatta virheistä, joita olemme tehneet, elämämme voi olla joko täynnä ylistystä ja kiitollisuutta tai täynnä surkeutta ja valitusta. Elämäkokemuksemme lopullinen yhteenveto on juuri niin rikastuttava kuin olemme saaneet kokea toiveittemme täyttymistä tai yhtä tuskallinen kuin kaikki, mitä olemme joutuneet katumaan.

Raamattu toteaa: *Pitkä odotus tekee sydämen sairaaksi, mutta täyttynyt halu on elämän puu (Sananl.13:12)*. Syvät elämän pettymykset eivät oikein koskaan jätä meitä rauhaan. Ne kuluttavat tunne-elämäämme kuin tuli ja sitten kovettuvat sisimpäämme kuin laava. Takaiskut tekevät meidät varovaisiksi kokemaan mitään uutta ja epäluuloisiksi uusia ystäviä kohtaan.

Haavoittuvuutemme rajoittaa avoimuuttamme. Pelkäämme jälleen kokevamme loukkauksia uusissa ihmissuhteissamme. Ellemme opi käsittelemään tunne-elämämme haavoja oikein, tulemme vähitellen katkeriksi tai kaunaisiksi kyynikoiksi. Kadotamme elämänilon.

Täyttymyksen lähde

Meidän omista toiveistamme ja niiden täyttymyksestä riippuu, koemmeko elämässämme iloa vai surua. Jopa sellaiset perustarpeet kuin puolison tai ystävien löytäminen voivat orjuuttaa meitä, jos niistä tulee elämänhaluamme kuluttavia asioita. Ovatko tuollaiset toiveet pahoja? Ei, mutta jos olemme tulleet uskoon vain saadaksemme omille toiveillemme täyttymyksen, on mahdollista, että elämänlaatumme ei kohene ennen kuin muutamme asioiden tärkeysjärjestystä.

Herra haluaa vastata meidän toiveisiimme, mutta ensin hänen täytyy pakottaa meitä irrottamaan näppimme omista asioistamme ja kääntää sydämemme häntä kohti. Elävässä uskossa oleminen ei tosiaankaan ole kiinni siitä, täytyvätkö omat toiveemme, vaan siitä, tuleeko meistä hänen palvelijoitaan.

Henkilökohtaisen halun täyttymyksestä voi tulla epäjumala. Siitä voi tulla sellainen pakkomielle, että alamme elää omaa onnellisuuttamme varten eikä niinkään Jumalaa varten. Niinpä osa meidän pelastustamme on siinä, että Kristus saa muokata meidän

elämämme tärkeysjärjestyksen. Vuorisaarnassaan hän ilmaisi asian näin: *Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa. Matt.6:33-34.* Jumala haluaa olla meille unelmiemme täyttymys, mutta ei ennen kuin hän pääsee ykkössijalle meidän sydämissämme.

Tästä saamme loistavan esimerkin Lean elämästä, joka oli Jaakobin ensimmäinen vaimo. Lea ei ollut miehensä silmissä kovinkaan viehättävä, haluttu tai rakastettu.

Jaakob oli palvellut Labania, Lean isää, seitsemän vuotta saadakseen Raakelin, Lean pikkusiskon. Häyönä Laban kuitenkin asetti Lean aviovuoteeseen Raakelin sijasta. Vaikka Jaakob sai Raakelin vaimokseen viikkoa myöhemmin, hänen piti tehdä työtä Labanille vielä toiset seitsemän vuotta. Näin Jaakob sai kaksi vaimoa, jotka olivat siskoksia.

Raamattu kertoo, että Jaakob rakasti Raakelia, mutta Leaa hän syrji: *Kun Herra huomasi, että Jaakob syrji Leaa... (1.Moos.29:31).* Meidän on hyvä ymmärtää tämä Jumalan luonteen valossa: hänen huomionsa kiinnittyy niihin, jotka kärsivät. "Kun Herra huomasi... Lean". Mitkä ihanat sanat! Samalla tavoin kuin vedet aina pyrkivät alaspäin täyttämään alimmat painanteet myös Kristus tulee vaivattujen luo täyttämään alaspainettuja hengellään ja lohduttamaan heitä.

Herra näki, että Lea jäi ilman rakkautta. Hän näki tämän tuskan, yksinäisyyden ja sydänsurut. Herra rakasti syvästi Leaa, vaikka Jaakob ei niin tehnyt, ja antoi tälle pojan. Lean reaktio oli ennustettavissa. Hän sanoi: "Nyt mieheni alkaa rakastaa minua." (jae 32).

Vielä pahempaa kuin elää elämänsä yksin, on elää jonkun kanssa, joka inhoaa sinua, kuten Lean kohdalla tapahtui. Kuinka Lea toivoikaan, että Jaakob antaisi hänelle sitä samaa rakkautta, jota Raakel sai osakseen. Kukapa voisi moittia häntä siitä? Lean toiveet olivat oikeutettuja. Hän oli antanut miehelleen tämän esikoispojan. Lean mielestä Jumala, joka pystyi avaamaan hänen kohtunsa, pystyisi myös avaamaan hänen miehensä sydämen. Mutta aika ei ollut vielä kypsä - mies ei vaan rakastanut häntä.

Lea synnytti kaksi poikaa lisää ja joka kerta hänen toiveensa kohdistuivat Jaakobiin. Hän sanoi: "Nyt mieheni lopultakin kääntyy minun puoleeni, koska olen synnyttänyt hänelle kolme poikaa" (jae 34). Mutta Jaakobin sydän ei edelleenkään kääntynyt Lean puoleen.

Tässä kaikessa on Lealle - yhtä hyvin kuin meille muillekin - tietty läksy: et voi saada ketään rakastamaan sinua. Tosiasiassa on niin, että mitä enemmän painostat ihmisiä hyväksymään sinut, sitä todennäköisemmin he torjuvat sinut. Lean unelmien

täyttymys olisi ollut Jaakobin sydämen voittaminen puolelleen, mutta nyt hänen ongelmansa vain pahenivat entisestään. Hän ei ollut ainoastaan Jaakobin silmissä vähemmän viehättävä, vaan nyt hän alkoi näyttää vielä vähemmän rakastettavalta kaiken mustasukkaisuutensa tähden.

Voimme lukea tekstistä kolmeen kertaan, että Herra näki ja kuuli, miten Leaa syrjittiin. Herra näki Lean kärsimyksen. Kaiken sen kamppailun keskellä, jossa Lea tavoitteli Jaakobia ja jossa hän aina joutui pettymään avioliitossaan, Herra hellästi kosiskeli Leaa itselleen.

Kun Lea tuli neljännen kerran raskaaksi, hänen sisimmässään tapahtui Jumalan armon ihme. Hän tuli vähitellen tietoiseksi siitä, että siinä, missä hän ei ollut voittanut miehensä huomiota puolelleen, siinä Jumala kuitenkin rakasti häntä. Ja kun neljäs raskaus alkoi lähestyä synnytystä, hän pääsi yhä lähemmäs Jumalaa. Hänestä tuli Kaikkivaltiaan Jumalan palvelija.

Kun hän sitten synnytti jälleen kerran pojan, hän sanoi: "Vihdoinkin saan ylistää Herraa" (jae 35). Hän antoi lapselle nimen Juuda, joka tarkoittaa ylistystä. Juuri Juudan suvusta myös Kristus myöhemmin syntyi. (jatkuu)

Francis Frangipane

Copyright © 2013 Francis Frangipane

Tämä artikkeli on suomennettu Francis Frangipanen julkaisusta www.frangipane.org. Luku on alunperin julkaistu kirjassa *And I Will Be Found By You*, jonka on kustantanut www.arrowbookstore.com.

Copyright © Uskon kilpi 2013. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net